

han har, om han overhovedet vil føre Forhandlingerne. Vi forlange kun, at han ikke paa noget Punkt opgiver en Del af vor Ret; thi det kan kun føre til, at vi trække det korteste Straa i Forhandlingerne. Det er imidlertid meget langt fra Tilfældet, at den høitærede Minister har stillet sig paa den gjældende Rets Standpunkt under de Forhandlinger, som han nu har meddelt os, at han har i Sinde at føre, thi det er ingenlunde i Øresund alene, at den høitærede Minister ikke vil give de danske Fiskere en Eneret til at fiske, men det Samme gjælder, efter hvad den høitærede Minister sagde, hele den Del af vort Soterritorium, der ligger Øst for Anholt og Storebelt. Den høitærede Minister siger selv: fra Kullen til et Sted paa Nordkysten af Sjælland — den høitærede Minister nævnte ikke noget bestemt Sted — Rækehoved, siger den høitærede Marineminister nu. Linien derafra ned til Bornholm betragter den høitærede Indenrigsminister som et Territorium, hvor han vil hævde de danske Fiskeres Eneret til at fiske, det vil sige, ikke blot det egentlige Øresund, som næppe strækker sig videre end fra Kullen til Rækehoved mod Nord og fra Falsterbo til Stevns og Møen mod Syd, men hele Østersøen prisgiver den høitærede Minister, og navnlig ogsaa hele det bornholmste Fiskeri. Det Gæste, som igennem det Standpunkt, den høitærede Minister vilkaarligt har valgt (Indenrigsministeren [Steel]: Det er ikke vilkaarligt valgt) — det er ialtfald et Standpunkt, som er i Strid med det, han for 3 Aar siden erklærede for lovlig gjældende Ret her i Landet — det Gæste, som dertil gjennem bliver beskyttet, er den jydsk Rykt og maaste den nordfynske; men det har ikke meget at betyde, thi hvor Mange gaa ind til Storebelt for at fiske? Det ser dog et aldeles forsvindende Antal i Sammenligning med det Antal svenske Fiskere, der fiske ved de bornholmste Ryster, hvorfra der foreligger talrige, stadig tilbagevendende Klager, og jeg vil sige, at det er faare langt fra, at man vil gjøre vor Fiskeribefolkning nogen Tjeneste ved det, den høitærede Minister vil, thi det, den meget ærede Minister ønsker, vil ganske vist kunne holde de svenske Fiskere borte fra de jydsk Rykter, men paa Bornholm vil det tværtimod bevirke det Modsatte paa alle de store Strækninger, jeg har nævnt, det vil der blive, som jeg ved 2den Behandling betegnede det, en Beskyttelse af de svenske Fiskere, saaledes opfattes det ogsaa af selve Fiskeribefolkningen; det er ikke Noget, der er opfundet af mig. Fiskerne sige: Vare den Kanonbaad er borte, saa skulde vi nok hjælpe os selv, men saalænge

den er der, ere vi nødt til at finde os i, at de svenske Fiskere komme paa vort Territorium. Det er altsaa en Skade, man gjør dem, og — jeg kan ikke se rettere — en Skade, man gjør hele Landets Fiskeribefolkning, naar den høitærede Minister ved de Forhandlinger, han fører, stiller sig paa det omtalte Grundlag. Der er kun eet Middel for Folkethinget til at fralægge sig Ansvar for derfor, og det er at negte denne Bevilling. Jeg antager, at den høitærede Minister vil forelægge en eventuel Traktat for Thinget, da den vil gaa ud paa at borttage en stor Del af Rigets Soterritorium og altsaa efter Grundloven maa siges at være en saadan Indskrænkning i det til Landet hørende Areal, at det er en Forpligtelse at forelægge en saadan Traktat her; men det har kun Lidt at sige, thi er først Traktaten afsluttet, og ere først Forhandlingerne førte til et for os ugunstigt Resultat, saa er det en daarlig Trøst for os, at vi kunne kritiseres Resultatet og maaste negte et Samtykke, som da ikke vil betyde meget. Det er titide, vi maa tage vor Reservation, og det er ikke blot i Fiskeribefolkningens, men i den høitærede Ministers egen Interesse, at han er fortrolig med, at hvad han ved sine Forhandlinger indrømmer paa dette Omraade, ikke er vel set af den danske Befolkning. Det er for at give dette Udtryk, at vi foreslaa at negte denne Bevilling, der vil blive unyttig og skadelig, hvis den gives. Men jeg gjentager, at hvis den høitærede Minister indskrænker sig til at indrømme Sverig den Ret, som det faktisk har udøvet gjennem en Række af Aar i selve Øresund, og som han selv nævner i sin Skrivelse af 4de Februar 1880, eller med andre Ord, naar han stiller sig korrekt og ordret paa det Grundlag, som er nævnt i denne Skrivelse, ville fra vor Side Betænkighederne falde bort, og vi give da Bevillingen til Kanonbaaden Hauch. Det afhænger altsaa fuldstændig af den høitærede Minister selv, om denne Bevilling skal gives eller ikke. Vi ere villige til at give Bevillingen; men vi ville ikke gjennem den bidrage til, at der berøves en Del af de danske Fiskere deres Lovlige Ret og deres nødtørftige Underhold, og vi sige derfor Nei, indtil den høitærede Minister giver os en Garant for, at han vil stille sig paa det Grundlag, hvorpaa han stillede sig for 3 Aar siden. I det Dieblit, han gjør det, faar han Kanonbaaden, i det Dieblit, han ikke gjør det, faar han den ikke.

Indenrigsministeren (Steel): Det er en besynderlig Opfattelse, som den ærede Ordfører har, naar han mener, at jeg allerede paa Forhaand har opgivet en Del af